

LIVE-RE-MAKE (2017-2021)

Kunstnerisk utviklings- og forskningsprosjekt,
Kunsthøgskolen i Oslo.

Kontekst

Hvert minutt på jorden i dag tar *vi* globalt til sammen like mange fotografier som det vi totalt tok i hele det 20. århundre. Hvorfor gjør vi det? Hva skal vi gjøre med denne enorme registreringen av livet på jorda? Hvordan bør vi benytte denne unike historiske muligheten til å arkivere våre liv?

Det vi kaller virkelighet er uansett sanselige tolkninger av verden reproduisert i hjernen. Kan dokumentasjon fortrenge noe annet av betydning for menneskets utvikling? Det blir sagt at det er en viktigere egenskap å kunne glemme enn det å kunne huske. Hva skal vi kvitte oss med, hva skal vi ta vare på? LIVE-RE-MAKE som har sitt utgangspunkt i videodokumentasjon av scenekunst, temporære installasjoner, live performance og relasjonell kunst kan betraktes som et *skapende arkiv* som problematiserer hukommelse og et flyktig *nå*.

“LIVE-RE-MAKE is an artistic research project which explores documentation and mediation by proposing processing into new spatial works as an alternative to passive archiving understood as "storage". The project is a major contribution to the ongoing discourse about formats in artistic research and in particular the "transposition"

(Introduksjon til Carle Langes forelesning om LIVE-RE-MAKE Akademi for Scenekunst, 5.3.2019, Sidsel Graffer)

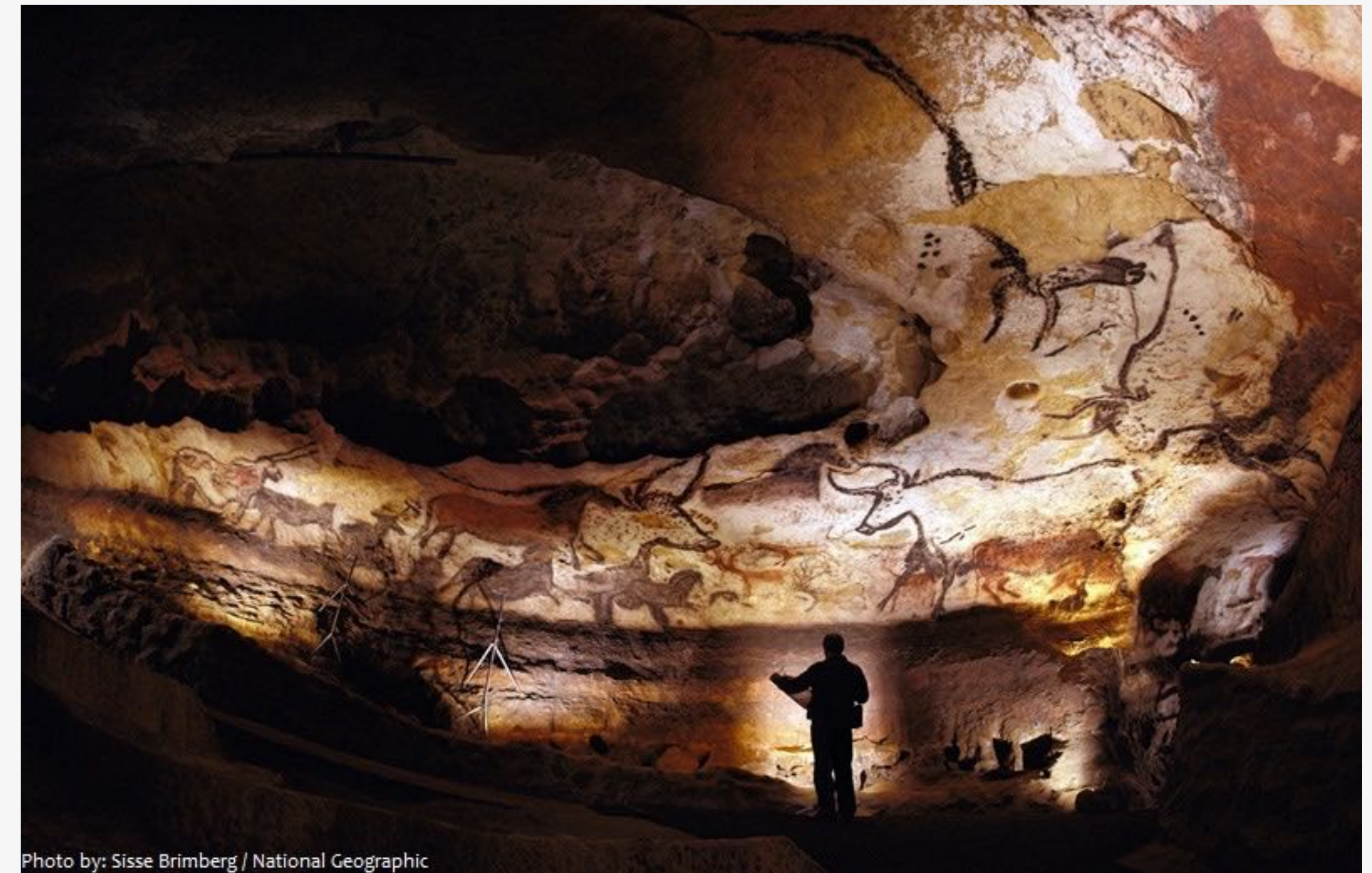

Photo by: Sisse Brimberg / National Geographic

Prosjektet reiser spørsmål om forholdet mellom virkelighet og bilde.

Metode

LIVE-RE-MAKE bruker uredigerte videoopptak fra tre sceniske produksjoner; én musikalsk komposisjon og to koreografiske verk. LIVE-RE-MAKE projiserer videoopptak på flater eller tredimensjonale objekter i rom innenfor noen foreslåtte rammer. Det overordnede målet er å styrke og fornye kunstneriske kvaliteter som ligger latent i verkene.

- Videomaterialet brukes uredigert/ uklippet, redigeringen skjer romlig.
- Lydopptak brukes i kontinuitet.
- Verket gjenskapes i stort format eller i skalamodell, som helhet eller i utsnitt.
- Installasjonene bygges på kort tid til lave kostnader.
- Utprøving i scenisk laboratorium er knyttet til forsknings- og formidlingspraksis, seminarer og undervisning.
- Verket reproduseres som installasjon uten aktører, som performativ forestilling, eller lecture performance
- Bygging av tredimensjonale organiske eller geometriske objekter, gjerne i papir som formes etter videobildet, mens projeksjonen pågår.

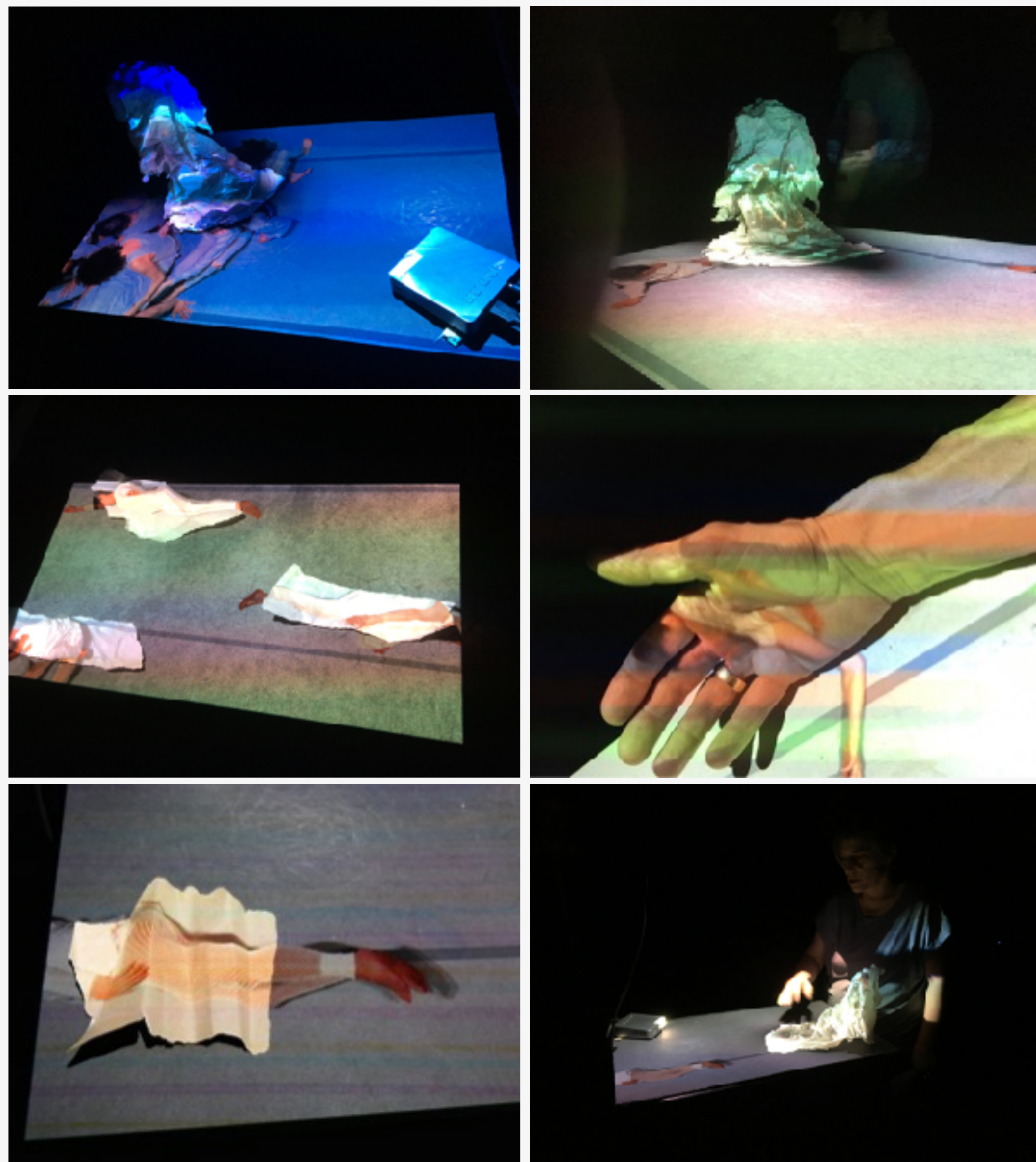
Projeksjonsflater, Skjåk Grendehus (2018).

Papirform bygget for projeksjonen i rommet 5x9x4 meter, medialab Khio (2018).

Teknikk

Undersøke filmatisk dokumentasjon opp mot nye visningsformater.

Modell, projeksjoner på sokkel med miniprojektor 90x40x60cm. medialab
Khio 2019

- Undersøke sammenhenger mellom opptak og projeksjon; posisjoner, høyder, vinkler, kamera/projektorføring etc. i opptak og visning.
- Definere projeksjonsflater ut fra videobildenes innhold og romlighet.
- Teste uredigerte videoopptak på tredimensjonale objekter, skjermer, kropper, eller eksisterende romlige flater/elementer. (gulv, vegger, tak, søyler, vinduer, landskap utenfor etc.)
- Foreta videoopptak med tanke på visningens rom, form, retning, rytme, bevegelse og tematikk.
- Forsøke å tilpasse eller reagere på originalverkenes formverden i volumer av papir, eller finne relevante projeksjonsflater på stedet, mens projeksjonen pågår.
- Definere betingelser i opptakssituasjonen for gjengivelse av lys, mørke, kontrast og farge i senere projeksjoner.
- Testing av tradisjonelle skjermtyper; multiplisering, størrelser, orientering og plassering.
- Vurdere projeksjonsflatenes egenvalør, farge og materialitet. Projeksjon på mørke flater.
- Prøve ut ulike formater, skalaer og rom for visninger som for eksempel dokumentasjon av LIVE-RE-MAKE, som dette dokumentet er eksempel på.

Forsøk og funn i LIV-RE-MAKE prosjektet

Tradisjonell filmatisk klippdramaturgi kan skape sprang både i tid og rom særlig egnet for fortellinger som nettopp ikke skal foregå innenfor scenens kontinuerlige tid og fastlagte sted, men ønsker å forflytte og forskyve verket enten det er gjennom fiksjonskontrakter eller forsøk på å beskrive *virkeligheten*.

Vi begynte med å prøve ut *subjektivt kamera* som kan innebære at kameraoperatøren er *tilstedeværende* med sitt blikk og sin vilje til å undersøke det som foregår ved å følge etter handlingen og gjerne gå nært. Påvirket av den *franske bølgen* på 70- tallet og det håndholdte kameraet til Lars von Trier mente vi at dette var veien å gå, men vi fant ut at det stikk motsatte ga mye sterkere romlig nærvær. Rett og slett fordi scenerommet står stille og aktørene flytter seg i det.

Noen eksempler på funn kan oppsummeres:

- Fast kamera/ fast projektor gjør det enkelt å skape forbindelse mellom opptak og visning.
- Tilt og panorering kan fungere, dersom projektor kopierer kamerabevegelsene.
- Kjøring og kran, også da med gjentakelse av bevegelsene med projektor, kan fungere, men er krevende å gjennomføre.
- Lyssetting er kritisk, kontraster og sorthet/mørke/intethet vurderes før opptak.
- Dobbel projisering horisontalt og vertikalt gir muligheter for *plan og snitt* uten konflikt i bildene.
- Adressering av lyd til objekter kan fungere.
- Videomateriale/ dokumentasjon brukes uredigert/ uklippet.
- Redigering skjer romlig.
- Lydopptak brukes i kontinuitet.

Verkene som trans-posisjoneres i LIVE-RE-MAKE

Phonotope.

TEMATIKK Musikalsk verk knyttet til begrepet biotop.

VIDEOPPTAK: Konsertopptak fra Kunsthøgskolen i Oslo (2017) for versjonen **Phonotope on paper.**

Lineage.

Kroppslig erfaringsbasert bevegelsesarkiv.

Videomateriale fra Sjøk i Gubransdalen (2014-2019) for versjonen **Lineage on paper.**

Feltroom.

Mikrobiologi, mørke, innover, i kroppen.

Danseforestilling filmet på sfMOMA (2018), for versjonen **FELTROOM on Paper.**

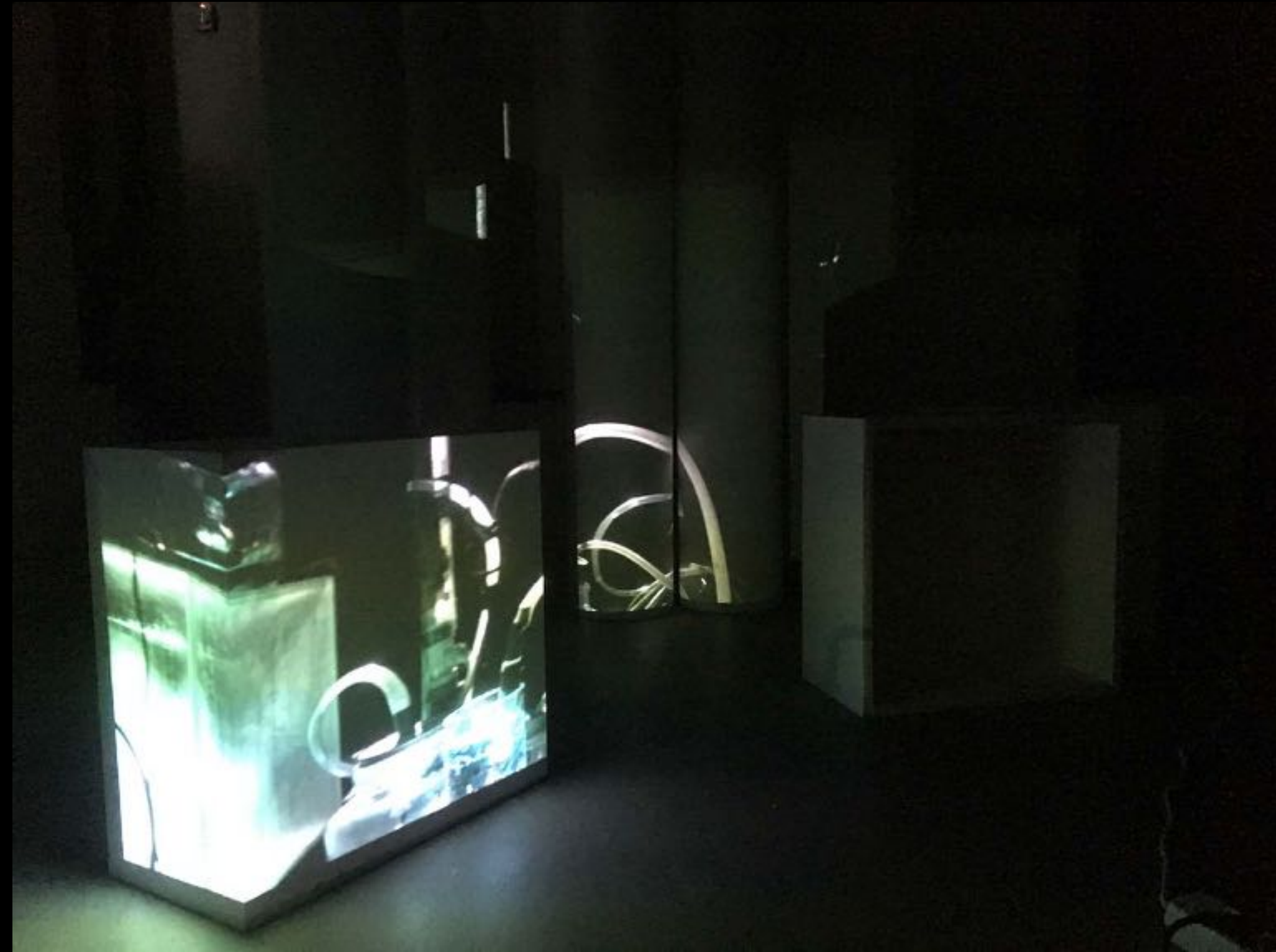
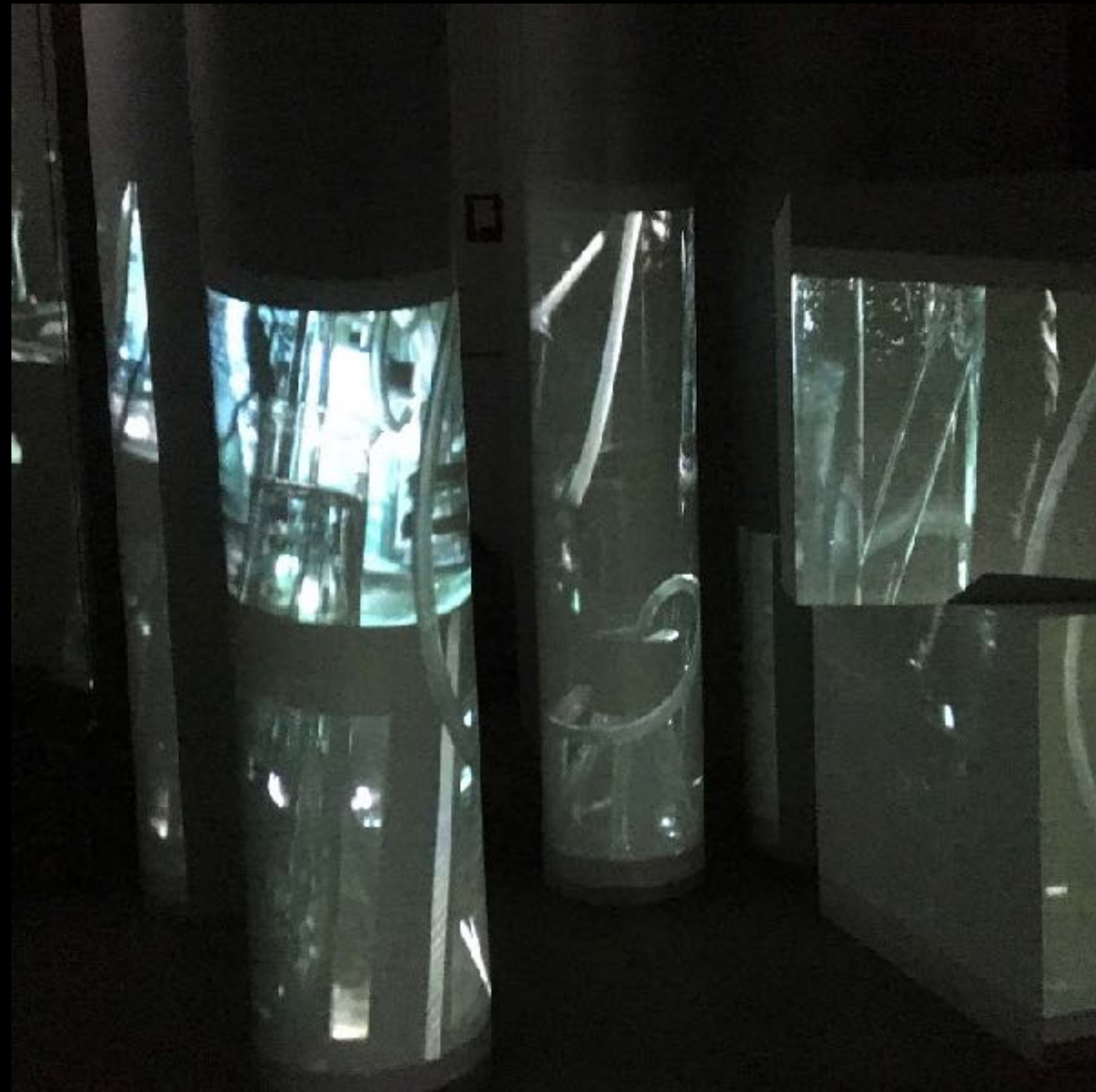
Phonotope on paper

Vist under forskningsuka på Khio scene 2, januar 2019 som videoinstallasjon på geometriske og organiske papirobjekter uten musikere eller aktører i rommet, 6 projektorer/ 8 kanals lyd.

Projeksjonsobjekter av papp og papir

- Vann - Pappsyndre
- Metall - Pappstrimler
- Tre - Organisk form av krøllete papir
- Jord - Papirark
- Ild - Pappesker

Vannelementet projisert på sylindriske pappør.

Lineage on paper

Otto Ramstads masterprosjekt (Koreografi Khio 2019):

This performance of Lineage was done at Marlo Grendahus less than 2 km from Ramstad nordre gård where my great grandfather John Fredrik Ramstad was born on Ramstadtrædet husmann plass in 1890.

Scenography by Carle Lange, documentation by Olive Bieringa, organization by Live Visdal and concept, choreography, text and performance by Otto Ramstad.

Video

<https://vimeo.com/user885176>

<https://vimeo.com/300384501>

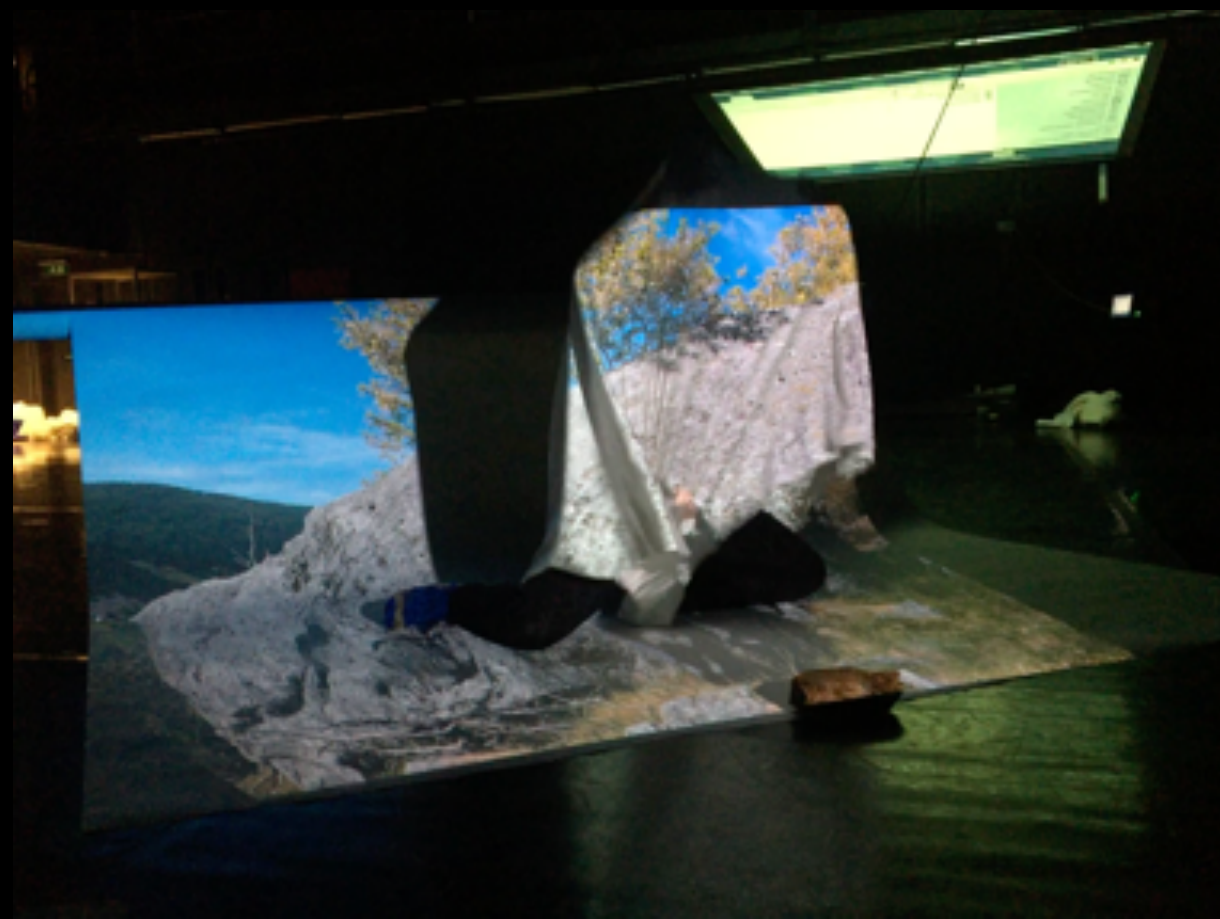
Steinen ved husmannsplassen, for lenge siden.

Steinen ved husmannsplassen, nå.

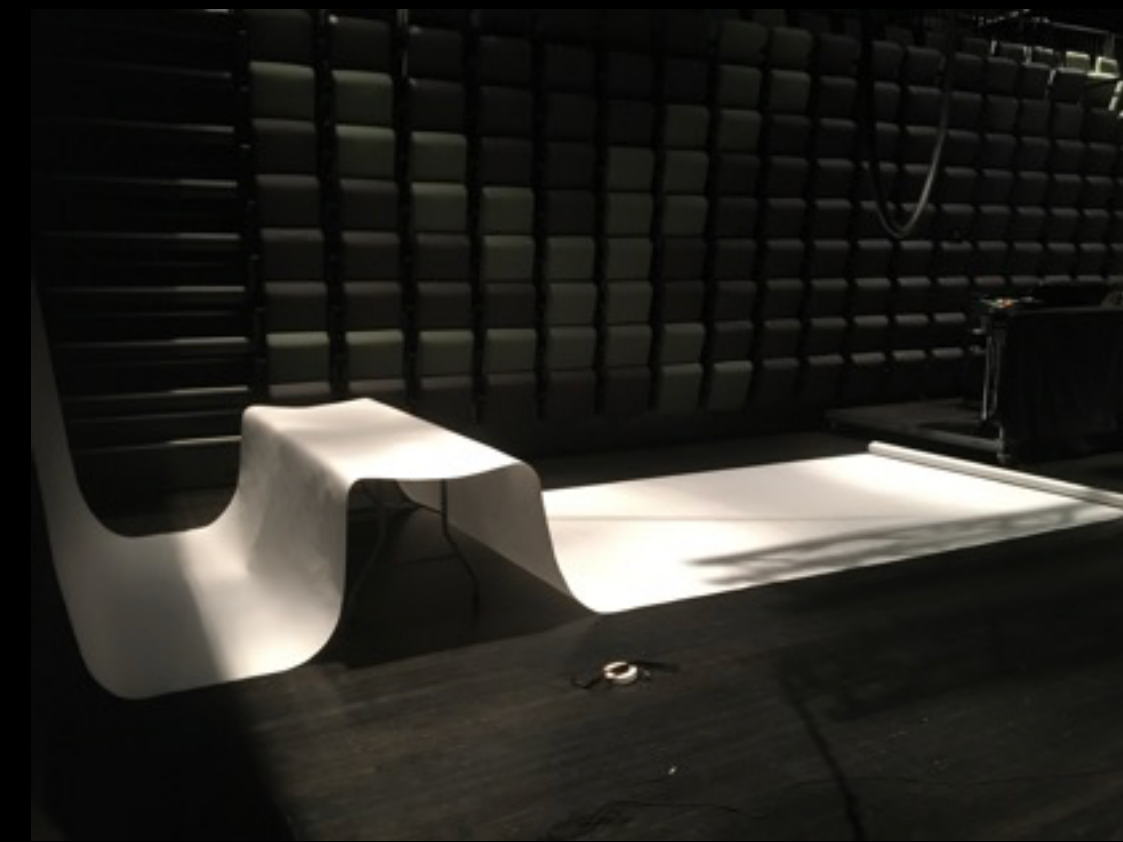
Steinen ved husmannsplassen, lenge etterpå.

Grendehuset, Skjåk.

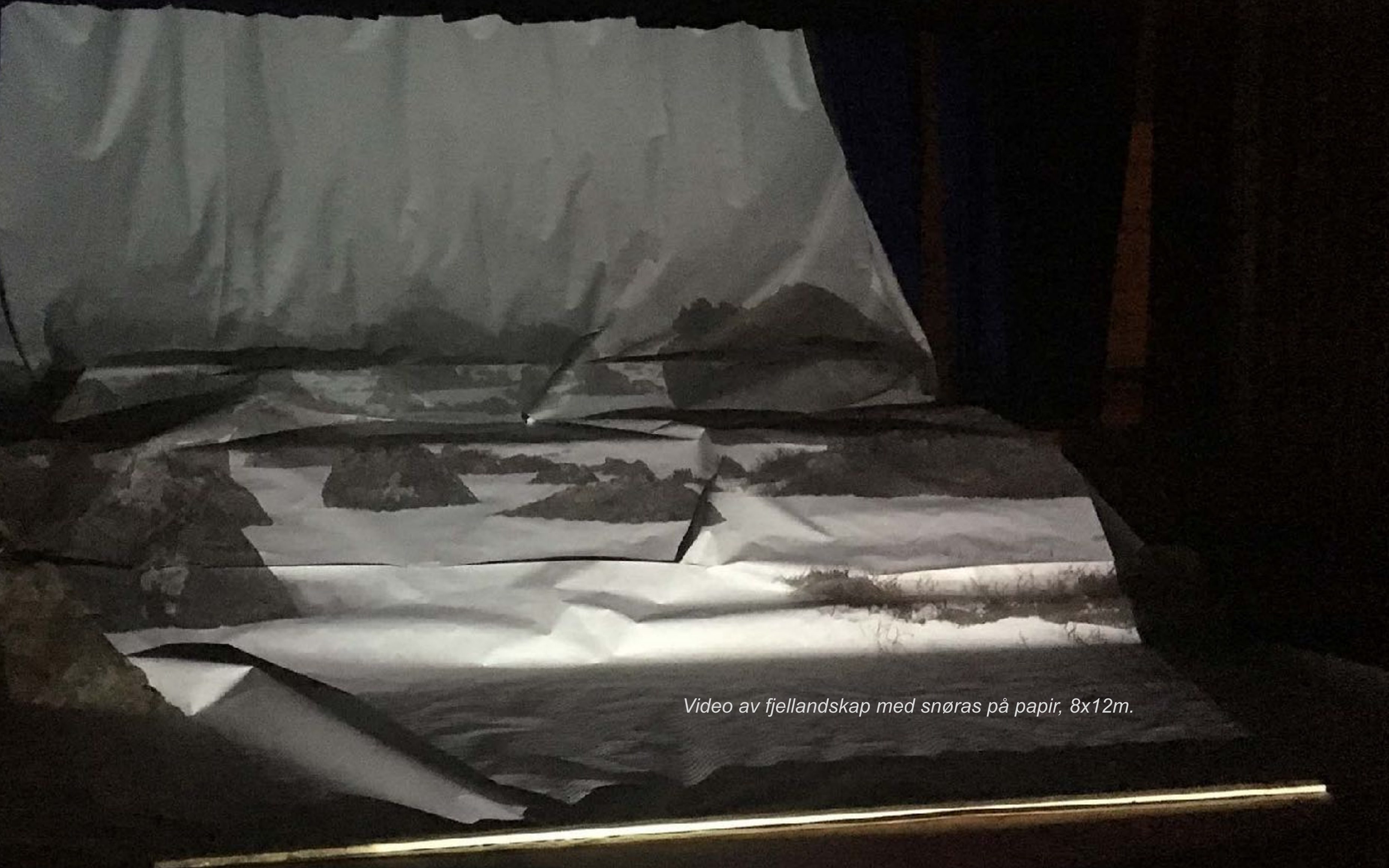
Kunsthøgskolen, Oslo.

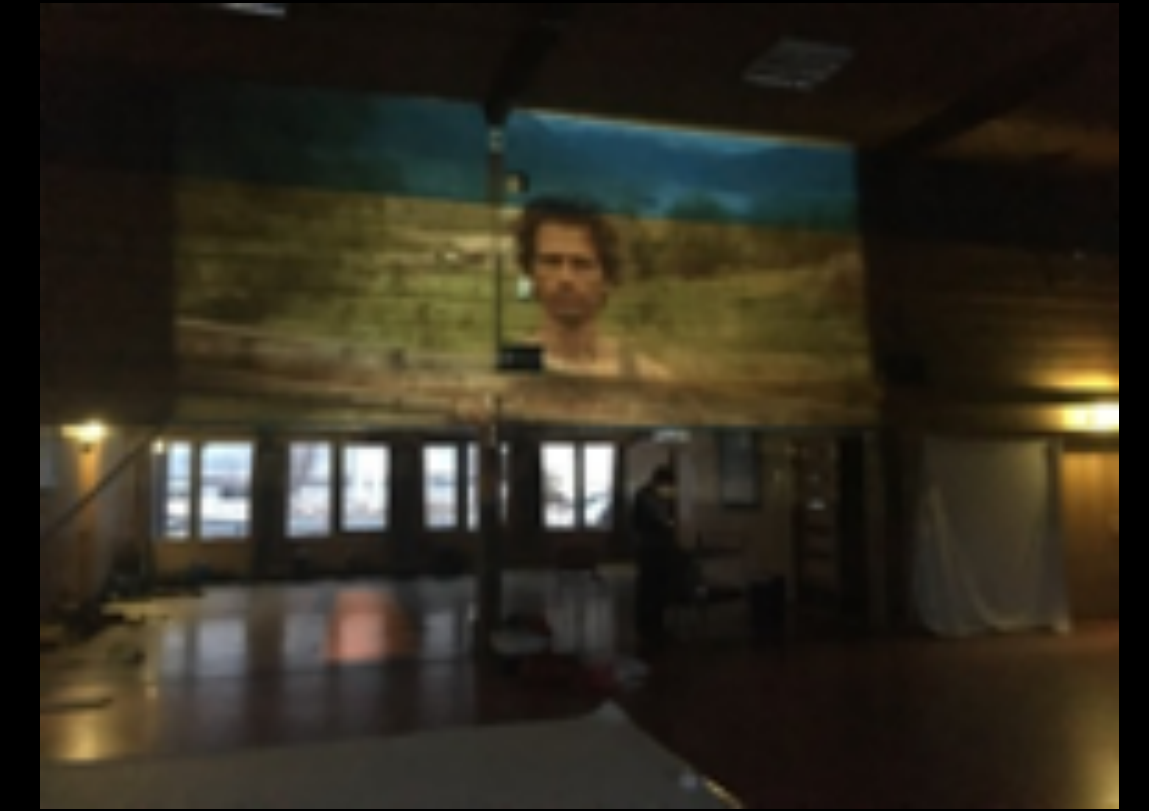
Riksscenen, Oslo.

Opptak av «Lineage» i foajeen på sf MOMA 2018 (planlagt brukt senere).

Video av fjellandskap med snøras på papir, 8x12m.

Vannrenne funnet på Sjøk inngår i visningen.

FELTROOM on paper

The coreography by Olive Bieringa has developed as part of Carl Lange's research project LIVE-RE-MAKE which was shown at Artistic Research week at Oslo National Academy of the Arts January 22-25, 2019. LIVE – RE – MAKE, art on paper explores documentation and dissemination of theatrical works within theater, dance and music using sound recording and video. The installations propose further development into new spatial artworks by projecting video footage on three-dimensional objects / surfaces.

Mer om det opprinnelige verket FELTROOM

<https://bodycartography.org/portfolio/thefeltroom/>

Video

<https://vimeo.com/325617493>

bodycartography.org/portfolio/felt-room-video-installation/

*De første 20 minuttene av FELTROOM foregår i mørke.
Opptak sfMOMA (San Francicso 2018).*

Opptak av live-danseforestillingen på sfMOMA (2018).

Olive Bieringa beskriver her for publikum hvordan disse bildene i fragmenter frigjør seg fra dansernes kropper, og gjennom det nærmer seg den mikrobiologiske tematikken på andre måter enn i live-danseforestillingen (2019).

Projisering/Lecture performance, Forskningsuka, Kunsthøgskolen i Oslo (2019).

Innvendig form.

Utvendig form.

*Videobildet endrer seg i positiv/
negativ form på papirformene og
den rektangulære billedrammer er
borte.*